

PESMI / DEKLAMACIJE

JE MIŠKA RAZBILA ...

Je miška razbila
mi skledo lončeno,
je mačka polila
vse mleko medeno,
je račka odnesla
pokrovko in lonec,
ker nič ni ostalo,
je pesmice konec.

Milena Bačič: REGRAT LUČKE SEJE

Regrat lučke seje
vse aprilske dni,
kadar sije sonce
in ko dež prši.
Ko april se vrne,
sončec sto in sto
iz zelene trave
zrlo bo v nebo.

KOLAČKI (Anja Štefan)

»Pecimo, pecimo,« pravijo mačke,
mešajo, mešajo njihove tačke,
mesijo, mesijo slastne kolačke,
nosijo, nosijo jih na pekačke.

Srkajo, srkajo čajček dišeči,
v kotu nad mizo prižgejo dve sveči,
že rumenijo kolački v peči,
muce pa brundajo pesem o sreči.

IZLET (Anja Štefan)

Štiri miške, miške male
so čolniček iztesale.
Skozi travo, skozi slak
so ga zvlekli tja do mlak.

Pa jih vpraša boter čriček,
če še on bi smel v čolniček.
»Smeš,« so rekle, »če boš pel,
da izlet bo bolj vesel.«

BACILI (Sabina Mali)

Prihaja zima
in bacili,
čaj z limono
bomo pili.

Med čebelji
še dodali,
zdravi vsi
tako ostali.

Saj limona,
čaj in med
boljši so kot
sladoled.

To so naše
dobre vile,
ki preganjajo
bacile.

PRAŠEK (Zvezdana Majhen)

Mišek Mašek kupi prašek,
da si z njim opere rep.
S popackanim le ne more
v nedeljo na potep.

Srečate ga ob gredici
makovih cvetov.
Na kosilo k miški Mici
gre ves čist in nov.

ŽABJA ŠOLA

Mala žaba
sredi mlake
se uči regljati,
a regljanje
je umetnost,
'R' je treba znati!

Pa se trudi
žabja mama:
'Riba, raca, rak!'
Žabica pa

kar po svoje:
'Lega, lega, kvak!'

EN MAJHEN MOŽ (Anja Štefan)

En majhen mož, en majhen mož
okoli mlake hodi.
In jezno dviga vejico
in z njo po vodi brodi.

Tri žabe peti je učil,
pa vse so pobegnile
in niti ene pesmice
se niso naučile.

DEŽ (Lili Novy)

Kakšen dež se je ulil!
Pada kot za stavo.
Temu. ki ga je dobil,
dobro pere glavo.
Nama dvema pa se zdi
vreme kar veselo.
Dežek, daj!
Štropotaj!
Kaj pa moreš nama ti,
ko sva pod marelo!

KAŠELJ (Kajetan Kovič)

Kašelj v velikih škornjih prihaja,
strašno nagaja, strašno razsaja,
praska in ščiplje in bode in pika,
da bi že skoraj odšli po zdravnika.

Kašlja že Jurij, kašlja že Nina,
kašlja že cela medvedja družina
in ko ponoči ne moremo spati,
tudi omare začnejo kašljati.

Kašelj je žejen, zato se usaja,
hitro mu dajmo vročega čaja,
dajmo mu sladkega kašelj-strupa,
da ne bo delal takšnega hrupa.

Naj si pod perjem ogreje podplate,
naj si natakne tihe copate,
naj se nikar več z nami ne šali,
mi smo zaspani, radi bi spali.

Meta Rainer: PREDPASNIK

Naš očka si včasih,
da mami ustreže,
predpasnik priveže,
posodo pomije –
in če kaj razbije,
v predpasnik zavije pa skrije ...

Anja Štefan: TRI JABOLKA, TRI REPICE

Tri jabolka,
tri repice
in tri dišeče tepke
se znajdejo
pred hišico
lisice zvitorepke.

Je gledala,
je vohala,
se sitno zmrdovala –
tri jabolka,
tri repice,
tri tepke polžem dala.

PETELINČEK

Zunaj se že dela dan
petelinček je bolan.
Včeraj se je prehladil,
kdo nas zjutraj bo zbudil?

Grlo ga močno boli,
res ga že zelo skrbi,
vedela bo cela vas,
da je spet izgubil glas.

Petelinčke, brez skrbi,
bomo pomagali vsi.
»Petelinček, en, dva, tri,
ki, ki, kikiriki!«

Anja Štefan: ČMRLJ

S trave na travo, s cveta na cvet
letam in iščem roso in med.
V rosi umijem, med pa pojem –
kaj bi ga nosil požrešnim ljudem?!

Nisem neumen, kot so čebele.
One so suhe, namesto debele.
One garajo, jaz pa ležim,
vem da sem len, a prekrasno živim.

Jože Humer: POMLADNO SONČECE

Ti pomladno sončece,
ti si naredilo,
da je v meni srčece
glasno poskočilo.

Prav za vsako ptičico
bi okrog se klatil,
s čisto vsako rožico
rad bi se pobratil.

Sijaj, sijaj, sončece,
siplji žarke zlate,
rožicam na glavice,
meni na podplate.

Vojan Tihomir Arhar: ZOBEK

Zajčku prvi zobek rase,
silno je ponosen nase.
Mleka več ne bo poskusil,
le ob repi zobke brusil,
pridno v detelji se pasel,
da bo velik zajec zrasel,
da bo meril tri pedi
kot ostali zajci vsi,
da bo zajec prav zares
kar od repa do ušes!

Anja Štefan: MOJ DEŽNIK

Moj dežnik lahko leti,
kamorkoli se mi zdi,
zavrtim ga in odprem,

hop – in že letim na njem.

Moj dežnik predobro ve,
kam me vleče, kam pa ne,
vsakič mi pokaže nove
krasno pisane svetove.
Pod večer pri nas doma
mama z očkom klepeta:
»Naš otrok prekrasno riše.
Kje je videl vse te hiše ...?«

Mama, mama, ti ne veš,
da ne hodim zmeraj peš –
moj dežnik in jaz na njem
pač nevidna sva očem.

Anja Štefan: LONČEK NA PIKE

Dolgo že iščem
lonček na pike,
tak, ki ti skuha vse, kar želiš.
Malo potrkaš,
malo pomešaš,
rečeš – in vse, kar izrečeš, dobiš.

Če bi kdo srečal
lonček na pike,
najprej naj sam se naužije dobrot.
Potlej pa res –
zelo bom hvaležna,
če mu do mene pokažete pot.